

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 u. eucharistieviering
4e zondag van de maand om 9.30 u. gebedsviering
3^e zondag van de maand koffie na de viering.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 5 juni. H. Bonifatius van Fulda.

17.00 u. Avondviering.

Zondag 6 juni. Tiende Zondag door het jaar.

11.15 u. Plechtige hoogmis .

Zaterdag 12 juni. Onbevlekt Hart van Maria.

17.00 u. Avondviering

Zondag 13 juni. Elfde Zondag door het jaar.

11.15 u. Plechtige Hoogmis.

SINT-JOZEF

Tiende zondag door het jaar

Zaterdag	5	juni	18u	Eucharistieviering
Zondag	6	juni	11u45	Eucharistieviering

Voor deze diensten kan je inschrijven bij koster Jan Lenaerts via het sms- en telefoonnummer 0485 80 22 44 of het mailadres van de parochie sintjozefdeurne@skynet.be. Iedereen is welkom!

Vanaf 9 juni vervalt het inschrijvingsysteem voor de volgende weekendvieringen.

SINT ROCHUS

Zaterdag 5 juni. H. Bonifatius van Fulda.

08.00 u. Ochtendviering

18.00 u. Avondviering.

Zondag 6 juni. Tiende Zondag door het jaar.

08.30 u. Ochtendviering.

09.30 u. Plechtige Hoogmis.

Maandag 7 juni. Zuster Anna van Sint-Bartholomeüs.

08.00 u. Ochtendviering.

Dinsdag 8 juni. H. Medardus.

08.00 u. Ochtendviering

Woensdag 9 juni. H. Efrem.

08.00 u. Ochtendviering

Donderdag 10 juni. Z. Edward Poppe.

8.00 u. Ochtendviering

Vrijdag 11 juni. H. Hart van Jezus.

08.00 u. Ochtendviering

Zaterdag 12 juni. Onbevlekt Hart van Maria.

08.00 u. Ochtendviering

18.00 u. Avondviering

Zondag 13 juni. Elfde Zondag door het jaar.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Plechtige Hoogmis.

GROOT ARTIKEL

In onze kerktoren: het glasraam op het oksaal (4)

Het mag zeker eens, extra aandacht schenken aan de glasramen in onze kerk. Daar ik nu al enkele weken over de kerktoren schrijf koos ik nu voor het glasraam op het oksaal. Glasramen zijn een boeiend gegeven, mooi van kleuren en rijk aan verhalen. Vanaf de vroege middeleeuwen werd gebrandschilderd glas toegepast in kerken. De oudst bewaard gebleven ramen bevinden zich in Augsburg in Duitsland uit de periode rond 1050. Tot de 15de eeuw was Venetië de grote glasleverancier. In de 7de eeuw verschenen de eerste glasramen in de Italiaanse kerken. Brandschilderen is een van de vormen van de glaskunst. Gebrandschilderd glas is in zeer veel kerken te bewonderen. Het glas wordt in loodstrippen verwerkt. Daarom spreekt men ook dikwijls over glas in lood. De eeuwenoude techniek wordt nog altijd toegepast. In vroegere tijden had het glas nog veel oneffenheden en andere afwijkingen omdat de techniek toen nog vrij primitief was. Maar die afwijkingen zorgden dikwijls voor extra mooie weerkaatsingen van het licht in verschillende richtingen. In de loop van de 16de eeuw werden bij oorlogen en godsdiensttwisten veel glasramen vernield. Maar ook de belangstelling verminderde. Op het einde van de 18de eeuw waren er praktisch geen glazeniers meer. De 19de en de 20ste eeuw waren kwakkel eeuwen, op en af. De interesse kwam terug na de tweede wereldoorlog omdat er tijdens die oorlog natuurlijk veel beschadigd waren. Ook in onze kerk werden de ramen tijdens de oorlog niet gespaard. Het inslaan van een V bom op 31 oktober 1946 in de Sint-Rochusstraat zorgde voor veel schade. Op 7 maart 1949 besloot de Kerkfabriek een openbare aanbesteding uit te schrijven voor het vervaardigen en plaatsen van nieuwe kunst- en loodglasramen in de kerk, of waar nog mogelijk de oude te herstellen. Kleuren en glas moesten de oude zo dicht mogelijk benaderen. Vier firma's deelden een prijsofferte in. De laagste van de vier, Calders en zoon uit Mortsel, zou uiteindelijk de werken ook uitvoeren. De kunstschilders Jaak Verboven en zijn vrouw Van Riel werden gevraagd om de ontwerpen te maken. Toen kon de administratieve molen beginnen te draaien, er lag tussen deze fase en het voltooien van de werken ruim 7 jaar. Die tekeningen werden altijd gemaakt op en schaal tussen de 5 en de 20% van de ware grootte. Die ontwerpen moesten niet alleen

door de Kerkfabriek maar ook nog door de speciale Commissie van het Provinciebestuur, het Ministerie van Openbare werken en Wederopbouw, de Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen en de Diocesane Commissie van het Bisdom Mechelen goedgekeurd worden. Vier keer werd de ontwerper met zijn plannen terug huiswaarts gestuurd. Uiteindelijk duurde gans de procedure 5 jaar. Die goedgekeurde tekeningen werden in het Latijn vidimus genoemd. We hebben het gezien. De opdrachtgever moest het vidimus goedkeuren. Na de goedkeuring maakte de ontwerper een tekening op ware grootte op papier met zwart krijt, inkt of houtskool, het zogenaamde carton. Na het carton werd een zogenaamde calque gemaakt, op ware grootte. Hierop stonden al de nodige gegevens aangaande vorm en kleur. Met de slabloonschaar knipte men uit de calque mallen voor de firma Calders en zoon die hiermee aan de slag ging op 21 februari 1955. Op zondag 9 september 1956 werden de ramen ingewijd door Mgr. P. Theeuws, vicaris generaal. Dat het bespreken en goedkeuren van de glasramen niet zo eenvoudig was zal ik trachten aan te tonen met als voorbeeld het glasraam op het oksaal. Buiten schalen, vormgeving, figuren en kleuren van het glas was er ook nog de betekenis van de aanwezige figuren met hun verklaring voor deze plaats. David in het oude testament en Cecilia in het nieuwe zijn de verpersoonlijking van de lofzang. David was de jongste van de 8 zonen van de herder Isai. Terwijl Saul nog koning was zalfde Samuel David tot koning. Voor ons is natuurlijk het verhaal dat David de reus Goliath versloeg bekend. Hij was een gewaardeerd krijger maar ook een muzikant en dichter. David schreef psalmen, gebeden, die gezongen werden onder de begeleiding van een psalter (een soort harp). In het boek psalmen worden er 70 aan hem toegeschreven. Cecilia was afkomstig uit een voorname Romeinse familie. Ze werd gedwongen te huwen ondanks zij de gelofte van maagdelijkheid had afgelegd. Tijdens de huwelijksdienst zong Cecilia in zich zelf een lied voor God om haar maagdelijkheid te bewaren. Na haar huwelijk bekeerden ze zich tot het christendom. Ze werden opgepakt en ter dood veroordeeld. Tijdens haar martelingen bleef ze onophoudelijk zingen. Zij werd de beschermheilige voor kerkmuziek, musea en dichters. Ontelbare koren en muziekverenigingen delen haar naam. Talloze componisten hebben aan haar werken gewijd, een van de bekendste is "Hail bright Cecilia" van Henry Purcell. Het heilige Sion in het oud testament, De Jebusietenburcht in Jeruzalem werd de stad van David genoemd, werd ook figuurlijk gebruikt voor Israël als het volk van God. Daar tegenover staat in het nieuwe testament de Sint- Pieterskathedraal in Rome, op de plaats waar de eerste paus Petrus gekruisigd is en begraven ligt. En dan is er nog Paus Gregorius. Zijn naam leeft voort in het gregoriaans. Over zijn invloed op de kerkmuziek zijn er twijfels maar hij legde het gregoriaans wel vast in de missen. De gregoriaanse muziek is eigen aan de Romeinse liturgie in de kerk. Oorspronkelijk was ze eenstemmig, zonder begeleiding en met Latijnse teksten. De eenstemmigheid is later wel doorbroken. Oorspronkelijk werden de gezangen uitgevoerd in kloosters en abdijen zowel door mannelijke als vrouwelijke geestelijken. Daar zoals bij de meeste katholieke kerken, als het bij het bouwen mogelijk was, het hoogkoor naar het westen werd gericht, wat bij onze kerk ook het geval is, is het glasraam op het oksaal het mooist te zien in de late namiddag. Dan is de lichtinval het best. Nu je de verklaring kent, is het zeker eens het bekijken waard. De andere glasramen in de kerk natuurlijk ook, over hen later meer. Soms wordt de benaming oksaal en doksaal door elkaar gehaald. Sommigen vinden het zelfs synoniemen van elkaar. Maar oorspronkelijk was feitelijk

het doksaal een afscheiding tussen het schip van de kerk en het priesterkoor. Het was dus een wand in hout of steen al dan niet rijkelijk versierd. Het was ook een soort van statussymbool. Het was de plaats waar men de lezing deed naar de mensen toe. In de Sint-Gummaruskerk in Lier en Sint-Jacob in Antwerpen zijn er nog voorbeelden van.

Ward Wené.

HEILIGE PIUS X.

MINDER AAIKARE MENSEN ...

Kolet Janssen

bron: kerknet

Lief zijn kost niets. Maar hoe ver gaat je vriendelijkheid?

Lief zijn is niet zo moeilijk. De meeste mensen zijn vriendelijk voor elkaar. Zolang je 'één van ons' bent, treden mensen je bijna altijd beleefd en voorkomend tegemoet. Als je er min of meer verzorgd uitziet, een bankkaart hebt die werkt, de courante huidskleur hebt en geen moeilijke vragen stelt, glijd je rimpelloos door het leven.

Maar als je door handicap of ouderdomstraagheid de boel ophoudt, als je met je zakjes vol hebben en houden de doorgang blokkeert, als je een stuitend opvallend uiterlijk hebt of rare meningen verkondigt, wordt het allemaal veel moeilijker.

'Het komt erop aan hoe je omgaat met minder aaiikare mensen', zei een vriend me onlangs. Hij heeft gelijk.

Jezus zei het ook al. Het is niet moeilijk om van je vrienden te houden, dat doet iedereen. Maar vriendelijk zijn voor je vijanden, dat is andere koek. Hoe kijk ik naar minder aaiikare mensen? Hoe spreek ik over hen? Hoe richt ik me tot hen? Wat voel ik voor hen?

Misschien is dat het criterium om een goed mens te kunnen zijn: hoe je omgaat met minder aaiikare mensen.

Met buitenbeentjes en opdringerige types, met zielenpootjes en al te luidruchtige lui, met zeurpieten of ergerniswekkende opscheppers.

Slagen we erin om ook met hen een band aan te knopen, om hier en daar iets door de vingers te zien? Om verder te kijken dan wat ons tegensteekt? In het volle besef dat we vroeg of laat ook al eens bij die groep van minder aibaren horen of zullen horen?

God laat de zon schijnen voor iedereen.

Misschien kunnen wij beginnen met een glimlach voor iedereen die we tegenkomen. Aibaar of niet.

SINT-JOZEF

Heengaan

Een dag voor het feest van Hemelvaart van de Heer werd in onze kerk afscheid genomen van Jean-Claude Myle, echtgenoot van mevrouw Martina Seerden. Hij werd 83 jaar en was tot voor kort woonachtig in onze parochie op de Boekenberglei. Samen met zijn echtgenote trad hij in 1963 in het huwelijksbootje in onze kerk. Daarnaast was hij ook vader en grootvader. Tijdens de viering getuigden Petrus en Jezus in een wankele dans op het meer van Genezareth over hun geloof, durf en uitdaging. Er zal altijd een hand zijn van iemand die je kan vertrouwen, die je vastgrijpt en als houvast wil fungeren.

Heel wat mooie herinneringen die niemand van ons afneemt, passeerden in woord en muziek en wezen op een fijn, krachtig, liefde- en humorvol leven van Jean-Claude.

We bieden onze christelijke deelneming aan, namens onze parochiegemeenschap.

Terugblik

Na een korte onderbreking werd tijdens het weekend van Pinksteren terug gestart met wekelijkse vieringen.

De belangstelling was groot ondanks het beperkt aantal ingeschreven kerkgangers. Het waren telkens sterke Eucharistievieringen waarin we hebben getracht ons ontvankelijk open te stellen voor de Heilige Geest en zijn gave. Psalm 104 werd onder andere gebeden, al eeuwenlang beschouwd als de pinksterpsalm bij uitstek.

In deze psalm is volop sprake van de natuur, toch is het geen lofzang op de natuur of een psalm voor groene jongens maar wel een lofzang op God die alles geschapen heeft met het oog op de mens. Net zoals bij het scheppingsverhaal – dat duidelijk de inspiratie was voor de psalmdichter – gaat het over Gods scheppingskracht die voorziet in levensruimte voor de mens.

Op het einde van de zondagsviering werd ook meegedeeld dat Steven Simons, lekengebedsleider in onze parochie vanaf 1 juli een nieuwe benoeming krijgt in het Pastorale werkveld. We wensen hem veel succes met zijn nieuwe uitdaging bij Multiversum van de Broeders Alexianen en namens onze gemeenschap werd een attentie aangeboden. Hopelijk vinden parochianen de volgende weken opnieuw talrijk de weg naar onze kerk.

Zondagskerk

Vanaf zondag 13 juni zal de wekelijkse eucharistieviering in de zondagskerk Heilig Hart van onze Pastorale Eenheid Heilige Christoffel plaats vinden om 11u15 en niet meer om 11 uur.

De kerk is gelegen aan de Schotensesteenweg 167 in Deurne. Ook op woensdag, vrijdag en zaterdag kan je er terecht om 17 uur voor de eucharistie. Iedereen is welkom! Inschrijven is niet meer nodig.

SINT-ROCHUS.

PAUL SCHEELEN HELPT ONS OM NOG EVEN NA TE DENKEN OVER PINKSTEREN ...

Het stond er zo naïef in het evangelie:

“Toen, blies Jezus over hen, ontvang de Geest’.

De adem van God doorgeven.

“Blijven asemen” zeggen mensen vaak,

“vooral blijven asemen”.

Ik heb het nog vaak gedaan,
in de oude ritus van het kinderdoopsel.

Ademen over zo’n kindje.

Gods Geest hunkerend schenken opdat dit wezentje
leven zou mogen hebben, leven in overvloed.

Maar het is afgeschaft.
Misschien was dat blazen niet hygiënisch
zoals het zout op het tongetje ook niet hygiënisch was.
En toch hield dan het huilen plots op
en begonnen die baby's heerlijk te smekelen.

Er is in onze maatschappij een vraag die meer en meer,
verdoken opduikt :
kan er een toekomst weggelegd zijn voor een samenleving
die zich loswringt uit de bodem waarin zij geworteld is
en waarop het licht scheen dat haar de weg naar boven wees?
Kan een maatschappij zonder diepe spiritualiteit?
Zonder een cultuur van ontmoeting, dialoog en een voorkeursoptie
voor de kreet van de armen en van de aarde?

Kan ooit het Joods-Palestijns conflict met zoveel dodelijke drama's
opgelost worden zonder een moedige geestkracht,
voorbij het eigen gelijk, de vele kwetsuren, de eigen machtspositie?
Aan alles twijfelen maar ook in alles berusten.
Hebben we te kort aan adem?
En heeft het zout zijn kracht verloren?

Soms spreekt men van globalisering van de onverschilligheid.
Niet meer in staat zijn om geraakt te worden
door het anders zijn van de andere.
De diepere dynamiek verdwijnt.

Wat een uitdaging was het voor bange apostelen,
opgesloten in eigen denkkaders,
om deuren en ramen open te gooien.
Natuurlijk was er geen draagvlak maar ze wagen zich begeesterd
tussen Meden en Parten, Elamieten en mensen uit het vijandige Mesopotamië.
Ze gaan ontmoeting aan met Azië, Balkanlanden, Noord Afrika
en het overheersende Rome.
Dat diepe appél doorbrak al het banale denken.
Ze werden dragers van een vurige bezieling
en ontwikkelden een taal die de 'andere' verstaat.
De taal van solidariteit en menselijke betrokkenheid: de vranke,
vrije taal die Jezus bezielde
en zo de bron werd van waarachtige humaniteit.

Kom Geest in de inzet van mensen voor mensen.
Gij die natrilt in de blijdschap als iemand
een ander respecteert,
soms liefheeft ondanks het zo anders zijn.
Kom Geest in de dromen die jonge mensen koesteren,
zo subliem en broos.
Wees aanwezig in de woelige nachten van pijnlijk zoeken

naar levenszin, van ziekte en levenseinde,
wees bron van hoop.
Kom, Machteloos-Machtige, mostaardzaadje, graankorrel,
zout der aarde, zuurdeeg van onze ommekeer ten goede
in de samenleving, in deze stad.
Gij die ons omarmt bij elke ontgoocheling,
elke teleurstelling.
Doe ons weer glimlachen na elke vernedering.
Geef ons de kracht van de humor.
Geest van God, wij zullen jouw lied nooit ten volle verstaan
en zo ten volle leven.
Maar laat ons heel even op jouw adem verder gaan.

Zelfs met de Hoogdag van Pinksteren
mogen wij elkaar niet vierend begeesteren
omwille van coronatijd.
En toch geestig
hoe vele gemeenschappen alle creativiteit
uit de kast hebben gehaald
om met elkaar verbonden te zijn
op Pinksterdag.

Stilaan wordt het duidelijk
dat alleen een krachtadig antwoord,
gegroeid uit een betrokken liefde,
bron kan zijn van hoop.

LATER ...

Later... Wanneer is dat?

Pas is de dag begonnen en het is al zes uur 's avonds.

Pas maandag en het is alweer vrijdag.

... en de maand is voorbij.

... en het jaar is bijna voorbij.

... en zijn er 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 jaren van ons leven vervlogen.

Plotseling worden we ons bewust hoeveel mensen we al verloren zijn.

Ouders, familie, vrienden, bekenden. Ze komen niet meer terug !

Dus laat ons van de tijd genieten die ons nog rest !

Laat ons niet ophouden die tijd zo te gebruiken hoe we het echt graag hebben.

Laat ons kleur brengen in onze oude dag !

Laat ons lachen met de dingen des levens die een balsem voor ons hart zijn.
Laat ons genieten in kalmte en vertrouwen van de tijd die ons gegund is.
Laat ons proberen het woord LATER te elimineren.

Ik doe dit later...

Ik zeg het wel later...

Ik denk hier later wel over na...

We schuiven alles naar Later !

Later is veel te laat !

Want wat we niet begrijpen is:

Later is de koffie koud.

Later zijn het andere prioriteiten.

Later is de charme eraf.

Later is de gezondheid niet meer wat ze was.

Later zijn de kinderen volwassen.

Later zijn onze ouders oud.

Later worden beloften vergeten.

Later wordt de dag nacht

Later is het leven voorbij.

En daarna is het te laat!

Daarom, stel AUB niets uit tot later!

Want in tussentijd kunnen we de beste momenten in ons leven
voorbij laten gaan, verliezen.

De beste ervaringen

De beste familie

De beste vrienden

De dag is vandaag

Het moment is nu

We zijn niet meer op een leeftijd, dat we het ons kunnen permitteren,

iets naar later, naar morgen verschuiven, wat nu kan gedaan worden!

Anne

AANBIDDING ALLERHEILIGSTE .

Op donderdag 3 juni van 8.00 u. tot 12.00 uur in de weekkapel.
Het is weer een kans om tot rust en bezinning te komen
en om even samen te komen om te bidden.
Zie je ook kans om even langs te komen ?

WE KIJKEN UIT NAAR VERSOEPelingen ...

Op het ogenblik mogen we voor onze vieringen
nog maar met 15 mensen samenzijn.
We hopen dat de getallen de goede richting blijven uitgaan
en dat we ook in onze kerk weer meer mensen mogen verwelkomen.
We hebben elkaar héél hard nodig !!!